

prædicans Baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. (Luc. 33.) De Christi vero Baptismate sic loquitur S. Petrus: *Baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi, in remissionem peccatorum vestrorum* (Act. 2. 38.) Ergo parem esse utriusque effectum, nempe remissionem peccatorum, existimandum est.

Resp. Neg. ant. Baptismus enim Christi dicitur conferendus in remissionem peccatorum; quod aperte indicat per eum remitti delicta: Baptismus autem Joannis appellatur *Baptismus pœnitentiæ in remissionem peccatorum*, id est, movens & excitans ad pœnitentiam, ut per eam præparentur Israelitæ ad remissionem peccatorum, virtute Baptismatis Christi consequendam. Præterea Baptismus Christi in Scripturis vocatur, *lavacrum regenerationis & renovationis*, & per eum homines dicuntur *mundati, abluti, justificati*, ut supra retulimus: atqui nihil simile de Joannis Baptismo reperias; ergo non eodem modo de utriusque Baptismatis virtute & efficacia loquitur Scriptura.

CAPUT VIII.

De solemnibus Baptismi ceremoniis.

QUÆRES 1º. utrum antiquus sit *Patrinos* in Baptismate adhibendi usus, & quam ob causam instituta fuerit hæc consuetudo.

Resp. *Patrinos* in Baptismate adhibendi antiquissimam esse consuetudinem: hujus enim mentionem faciunt Justinus Martyr, Tertullianus, & alii multi. *Patrini* variis apud Veteres donantur nominibus; *susceptores, fidejussores, offerentes, sponsores*, appellantur. Congruentem illius usus rationem assignat S. Thomas his verbis: *Spiritualis generatio*

generatio quæ fit per Baptismum, assimilatur quodam modo generationi carnali: . . . in generatione autem carnali, parvulus nuper natus indiget nutrice & pædagogo, unde & in spirituali generatione Baptismi requiritur aliquis qui fungatur vice nutricis & pædagogi, informando & instruendo eum quasi novitium in fide. (3. part. q. 67. art. 7.)

Quæres 2º. quodnam sit *Patrinorum* ministerium, quæ officia.

Resp. Multiplex est *Patrinorum* officium: 1º. Ecclesiæ offerunt baptizandum; 2º. pro illo spondent; 3º. ejus vici ad interrogata respondent; Symbolum recitant, fidem profitentur, Satanæ renuntiant; 4º. obligationem contrahunt susceptum Neophytum, cum ætas tulerit, fidei morumque præceptis imbuendi. Advertit tamen S. Thomas *Patrinos* ab ea cura inter Fideles vulgo liberari cum illo officio parentes & Parochi fungi soleant. *Si tamen*, inquit, *quocumque modo sentiant contrarium, tenerentur secundum suum modum salutis spiritualium filiorum curam impendere.* (Ibid. art. 8.)

Quæres 3º. quinam diligendi sint *Patrini*.

Resp. Ex dictis sequitur non esse inane susceptorum nomen, cum tantum habeant onus sibi impositum; non omnes igitur promiscuè ad *Patrini* officium à parentibus invitari, aut à Parochis admitti debent, sed ii tantum qui illud implere valeant. Ab eo autem munere arcendi sunt, 1º. illi qui propter rationis ætatisque imbecillitatem non satis intelligunt quid oneris importet. *Proindeque*, ait Concilium Colonienfe an. 1536, *malumus (Patrinos) deligi provecæ ætatis, quam imputeris, ne videatur infantem offerre, ac sponsorem se Deo pro alio constituere, qui quod promittit non intelligat ideoque multo minus quod non intelligat docere queat.* (part. 7. cap. 4.) Rituale Romanum

devotionisque plena fragantia. (*Lib. de Sacramentis, cap. I. n. 2. & 3.*)

Quæres 5º. quinam ritus Baptismum comitentur.

Resp. Peractis in ipso limine Ecclesiæ ceremoniis quas modo descripsimus, catechumenum ad sacrum fontem adducit Sacerdos, eumque ter ita interrogat: *Abrenuntias Satanae, & omnibus operibus ejus, & omnibus pompis ejus?* Ad singulas interrogationes respondet baptizandus, vel per seipsum, si adultus sit, vel per suos susceptores, si infans: *abrenuntio*; tunc sequitur fidei professio, & catechumenus de summis fidei capitibus, sive articulis Symboli interrogatus, vel ore proprio vel sponforum lingua vicariâ respondet: *credo*. Deinde oleo sancto in pectore & inter scapulas in modum crucis ungitur, pugilum scilicet more qui luctam non ingrediebantur, quin prius oleo corpus ungerent, ut facilius ex adversariorum manibus elaberentur, & vires ipsorum nervis adderent. Nemo autem nescit Christianam vitam esse militiam, cui adscribitur quisquis in Christo per susceptum Baptismum regeneratur; prædictâ igitur olei unctione designantur vires & robur, quibus Christus baptizatos, tanquam suos Athletas, instruit ut adversus mundum, carnem & diabolum fortiter luctentur. Denique catechumenum sic interrogat Sacerdos: *Vis baptizari?* Ubi respondit se velle, statim aquam in ejus caput infundit Minister dicens: *Ego te baptizo in nomine, &c.*

Quæres 6º. quanam ceremoniæ Baptismum subsequantur.

Resp. Ita se habent: 1º. Sacerdos summum Neophyti verticem sancto chrismate inungit; tum ut intelligat se Christo, qui suum à chrismate & unctione nomen habet, tanquam membrum capiti, conjunctam esse; tum ut significetur

quàm suavè sit Christi jugum, cujus asperitas & difficultas interiori unctione caritatis emolliuntur.

2º. Sacerdos baptizatum, si adultus sit, veste candidâ induit; si verbò infans, capiti ejus linteolum album imponit, dicens: *Accipe vestem candidam quam, immaculatam perferas ante tribunal Domini Nostri Jesu Christi, ut habeas vitam æternam.* Hoc igitur ritu adumbrantur, & peccatorum omnium ablutio, & innocentia donum, & immaculata in posterum ducenda vitæ obligatio. *Accepisti vestimenta candida*, ait S. Ambrosius, *ut esset indicium quod exueris involucrium peccatorum.* (*Lib. de Myst. cap. 7. n. 34.*)

3º. Neophyto aut ipsius susceptori in manum traditur cereus accensus, ut ostendatur eum à potestate tenebrarum in lucem & sortem Sanctorum esse translatum, atque inde cognoscatur debere se vitam & mores ita componere, ut aliis omnibus splendidam virtutum omnium quasi lucem præferat; quod à Christo his verbis præceptum est, *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in Cælis est.* (*Matth. 5. 16.*)

cum aliis multis docet congruere maxime, ut Patrini sint saltem in ætate pubertatis, & quantum fieri potest, Confirmatione donati; quia, ut ait Augustinus, *Debilis non est idoneus ad sustentandum debilem, ne ambo cadant.* Quibusdam tamen in locis, ut Parisiis, Patrinus septem annos natus admitti potest, modo & de Catechismo Parocho interroganti bene respondeat, & Matrina sit duodecim ad minus annos nata; Matrnam similiter septem annorum admittere non renuet Parochus, dummodo Catechismum probe calleat, Patrinusque sit saltem quatordecim annorum. Ita Rituale Parisiense.

2º. Excludendi sunt, tum infideles, hæretici, schismatici, apostatæ; siquidem nullum cum iis Ecclesia suis in precibus habet commercium, nec congruere videtur ut Ecclesiæ offerant filios, qui ipsius sunt inimici; tum ii qui vitâ, moribus vel professione sunt infames, ut comædi, feneratores, concubinarij, ebriosi, aliique id genus, quorum turpia flagitia nulla tergiversatione celari possunt. Quo pacto enim hujusmodi homines diabolo, pompis & operibus ejus, vice baptizandi, renuntiabunt? tum illi qui præcipua doctrinæ Christianæ capita, saltem quoad substantiam, non tenent, aut qui Orationem Dominicam, Symbolum, Dei & Ecclesiæ præcepta ignorant; quomodo enim susceptos filios, doctrinâ fidei quam ipsi nesciverint, informabunt?

Quæres 4º. quænam ceremoniæ Baptismum antecedant.

Resp. Plurimæ sunt. 1º. Baptizandus ante fores Ecclesiæ sistitur, quia per peccatum originale filius est diaboli, ipsiusque imperio subjicitur; merito itaque ab ingressu Ecclesiæ prohibetur; donec velle se dæmonis jugum excutere, & Christi servitum amplecti, vel per se, si adultus sit, vel per susceptorem suum significaverit. 2º. Qui

baptizandi petant ab Ecclesia Dei Sacerdos interrogat, & reponunt, *Baptismum.* 3º. Nomen aliqujus Sancti in Ecclesia celebrati imponitur: tum ut Christianus ad ejus imitationem exstimuletur; tum ut Patronum habeat, qui ipsi impetret auxilia ad vitam christianè instituendam necessaria. 4º. Succedit exorcismus, & Sacerdos in faciem baptizandi ter spirat. Crjus antiquissimi ritus hanc rationem affert Augustinus: *Ideo parvuli exsufflantur & exorcizantur, ut pellatur ab eis diaboli potestas inimica.* (Lib. 1. de Symb. cap. 1. tom. 6. pag. 548.) Ex ea consuetudine argumentum deducunt S. Doctor & alii SS. Patres, quo peccati originalis veritatem adstruant.

5º. Baptizandis signum crucis in fronte, pectore, aliisque corporis partibus imprimitur; tum ad significandum à cruce Christi pendere viam omnem Baptismatis; tum ut ostendatur debere Christianum, & crucem diligere, in ea spem omnem suam gloriamque constituere. *Non sine causa,* ait Augustinus, *signum suum Christus in fronte nobis figi voluit, . . . ne Christi opprobria Christianis erubescat.* (In Psalm. 30. enarrat. 4. n. 7.)

6º. Super caput baptizandi sit manuum impositio, quâ designatur reconciliatio, per quam in Dei & Ecclesiæ gratiam admittitur, qui Dei & Ecclesiæ inimicus antea fuerat. Reconciliatio enim impositione manuum semper fieri in Ecclesia consuevit. 7º. Sal consecratum in eos catechumeni Sacerdos immittit, ut intelligatur Christianum bonis operibus, viæ integritate, sermonis sapientiâ, veluti sal terræ esse debere. 8º. Baptizandâ aures & nares salivâ perfundit Minister, & ait *Ephpheta*, id est, *aperire*: cujus ritus hanc rationem tradit S. Ambrosius, vel quivis alius autor antiquus: *Ideo tibi Sacerdos aures tetigit, ut aperirentur aures tuæ ad sermonem; . . . nares, ut bonum odorem accipias pietatis, . . . ut dicas: Christi bonus odor sumus, . . . & sit in te fides*